

Kamer der Volksvertegenwoordigers		Chambre des Représentants	
Zittingsjaar 1938-1939	N ^o 100		Session de 1938-1939
N ^o 14 (B. Z. 1937): WETSVOORSTEL	VERGADERING van 31 Januari 1939	SEANCE du 31 janvier 1939	PROPOSITION DE LOI N ^o 14 (S. E. 1937)

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetgeving op de kindertoeslagen ten gunste van het personeel der aangenomen en gesubsidieerde onderwijsinrichtingen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DEN ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER **MAMPAEY**

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het wetsvoorstel dat aan het onderzoek van Uw Commissie onderworpen werd, heeft voor doel een wijziging te brengen aan de wet van 4 Augustus 1930 houdende de veralgemeening der gezinsvergoedingen en van het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936 tot wijziging en aanvulling van genoemde wet.

Het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936 dat, zooals in deze « Voordracht aan den Koning » gezegd wordt, voor doel had het economisch en financieel herstel en de verlaging der openbare lasten, had een dubbel gevolg in betrekking met het personeel der technische scholen. Zonder den last van 's Lands schatkist te verlichten, heeft het talrijke gezin en van leerkrachten uit het technisch onderwijs — en vooral groote gezinnen — ernstig geschaad op het stuk van de kindertoeslagen. De cijfers door den achtbaren heer Heyman in de « Memorie van Toelichting » aangegeven, bewijze dit op afdoende wijze.

Die droevige toestand komt hieruit voort, dat vroeger de kindertoeslagen werden betaald aan het personeel der technische scholen, volgens het stelsel toegepast voor het rijkspersoneel, terwijl, na de wijziging van de wet, het stelsel van de algemeene wet wordt toegepast. Dienvolgens, werden de kindertoeslagen op een

(1) De Commissie, voorgezeten door den heer Van Hoeck, bestaat uit de HH. Deconinck, Delor, Dierkens, Duchesne, Gailly, Goblet, Van Acker, Van Wallegghem. — Coussens, Debersé, Haustrate, Heyman, Huart, Mampaey, Van Buggenhout. — Boeckx, Leclercq. — Knaepen, Leruitte. — Lambrechts. — Glineur.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la législation relative aux allocations familiales en faveur du personnel des institutions d'enseignement agréées et subsidiées.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. **MAMPAEY**

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi soumise à l'examen de votre Commission a pour but d'apporter une modification à la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales, ainsi qu'à l'arrêté royal du 30 mars 1936 modifiant et complétant la loi en question.

L'arrêté royal du 30 mars 1936 qui, ainsi qu'il est dit dans le « Rapport au Roi » s'y rapportant, avait pour but le redressement économique et financier et l'abaissement des charges publiques, a eu un double effet, en ce qui concerne le personnel des écoles techniques. Sans alléger la charge du Trésor, il a, entre autres, sérieusement lésé nombre de ménages de professeurs de l'enseignement technique — spécialement les familles nombreuses — quant au montant des allocations familiales touchées. Les chiffres cités par l'honorable M. Heyman dans les « Développements » de sa proposition le prouvent de façon pertinente.

Cette situation très regrettable provient du fait, qu'antérieurement les allocations familiales étaient liquidées au personnel des écoles techniques d'après le système en vigueur pour le personnel de l'Etat, tandis qu'après modification de la loi, le système de la loi générale est devenu d'application. Il en est résulté une diminution

(1) La Commission, présidée par M. Van Hoeck, est composée de MM. Deconinck, Delor, Dierkens, Duchesne, Gailly, Goblet, Van Acker, Van Wallegghem. — Coussens, Debersé, Haustrate, Heyman, Huart, Mampaey, Van Buggenhout. — Boeckx, Leclercq. — Knaepen, Leruitte. — Lambrechts. — Glineur.

gevoelige wijze verminderd. En wat men vooral moet betreuren, is, dat de gezinnen met het grootste getal kinderen de grootste vermindering ondergingen.

In aanmerking nemend de gegevens door den achtbaren heer Heyman in de « Toelichting » verstrekt, achten wij het bijna overbodig er op te wijzen dat, zoo het nieuw stelsel aan het personeel der technische scholen geen voordeel heeft gebracht, het ook niet de uitgaven heeft verminderd van de Landschatkist en van de andere subsidieerende machten. Slechts dit één gegeven, dat we hier laten volgen, willen wij toevoegen aan de argumentatie van den heer Heyman.

De begroting voor Openbaar Onderwijs, voor 1939, voorziet voor het technisch onderwijs een bedrag van 125,500,000 fr. Wij schatten dat minstens 110,000,000 fr. daarvan bestemd zijn voor toelagen en wedden.

Voor de dekking der bijdragen aan de Compensatiekas sen, verleent de Regeering 2 t. h. op de wedden van het mannelijk en 1 t. h. op de wedden van het vrouwelijk personeel der dagscholen.

Wanneer wij nu eenerzijds, geen onderscheid maken tusschen het gedeelte bestemd voor de avond- en de dagscholen — waardoor wij te veel rekenen — en, anderzijds, aannemen dat, over het geheel genomen, maar 1 t. h. gegeven wordt als toelage op de bijdragen van het personeel der technische scholen aan de Compensatiekassen — wat onbetwistbaar te weinig is — dan komen wij tot een bedrag van 1,100,000 fr. uitgave van Staatswege voor de kindertoelagen van het personeel der technische scholen.

Onder het vroeger stelsel, wanneer de kindertoelagen in de schoolbegrotingen werden ingeschreven, de bedragen voor het rijksperoneel voorzien werden aange-rekend en uitbetaald, de Staat en de andere subsidieerende machten daarop toelagen verleenden zooals op de wedden, dan bedroeg die uitgave — dit was nog in 1936 het geval — maar 400,000 frank.

Aannemende dat, sinds 1936, het personeel der technische scholen is vermeerderd, kunnen wij het bedrag der toelagen die nu volgens het vroeger stelsel zouden moeten betaald worden, schatten op 500,000 frank. Dus zijn de uitgaven van den Staat met minstens 100 t. h. gestegen, terwijl voor de belanghebbenden de kindertoelagen op gevoelige wijze zijn verminderd!

De voordeelen, eenerzijds, kunnen verzekerd en de na-deelen, anderzijds, geweerd worden door voor bedoelde onderwijsinrichtingen hetzelfde stelsel in toepassing te brengen als voor het Rijk en voor de provinciën. Daartoe volstaat het een toevoeging te doen aan alinea 2 van artikel 41 van de wet van 4 Augustus 1930 houdende de veralgemeening der gezinsvergoedingen, gewijzigd en aanvuld door het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936.

Bedoeld artikel 41 stelt vast dat het Rijk en de provinciën zich bij geen enkele Compensatiekas aansluiten. Zij betalen zelf rechtstreeks de kindertoelagen uit, onder de voorwaarden welke ten minste zoo voordeelig zijn als

sensibel du montant des allocations familiales. Et ce qui est surtout regrettable, c'est que les ménages comptant le plus grand nombre d'enfants ont subi la plus forte réduction.

Prenant en considération les données fournies par l'honorable M. Heyman dans les « Développements » de sa proposition de loi, nous estimons presque superflu de souligner que, si le nouveau système n'a apporté aucun avantage au personnel des écoles techniques, il n'a également pas diminué les dépenses du Trésor ni des autres pouvoirs subsidiaires. Nous tenons à compléter l'argumentation de M. Heyman par la seule donnée que voici :

Le budget de l'Instruction publique pour 1939 prévoit une somme de 125,500,000 francs pour l'enseignement technique. Nous estimons que sur ce montant, au moins 110,000,000 de francs sont prévus à titre de subsides et traitements.

Pour couvrir les cotisations aux Caisses de Compensation, le Gouvernement alloue 2 p. c. sur les traitements du personnel masculin et 1 p. c. sur ceux du personnel féminin des écoles du jour.

Si, maintenant, nous ne faisons, d'une part, aucune distinction entre la partie destinée aux écoles du soir et celles du jour — de sorte que nous portons de trop en compte — et què, d'autre part, nous admettons qu'il n'est alloué au total que 1 p. c. comme subvention sur la participation du personnel des écoles techniques aux Caisses de Compensation — ce qui est incontestablement trop peu — nous arrivons au montant de 1,100,000 francs, représentant la participation de l'Etat dans la dépense en vue des allocations familiales du personnel des écoles techniques.

Sous le régime antérieur, lorsque les allocations familiales figuraient aux budgets des écoles, que les sommes prévues pour le personnel de l'Etat étaient portées en compte et liquidées, que l'Etat et les autres pouvoirs subsidiaires accordaient pour ces allocations les mêmes subsides que pour les traitements, la dépense s'élevait seulement — et ce fut encore le cas en 1936 — à 400,000 francs.

En admettant que le personnel des écoles techniques a augmenté en nombre depuis 1936, nous pouvons évaluer le montant des subsides à payer actuellement sur la base du système ancien, à 500,000 francs. Les dépenses de l'Etat se sont donc au moins accrues de 100 p. c., tandis que le montant des allocations familiales a été sensiblement réduit pour les intéressés!

L'on peut, d'une part, assurer des avantages et, d'autre part, éviter tout préjudice, en appliquant aux établissements du dit enseignement le même système que celui en vigueur pour l'Etat et les provinces. Il suffit, pour cela, d'une ajoute à l'alinéa 2 de l'article 41 de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales, modifiée et complétée par l'arrêté royal du 30 mars 1936.

L'article 41 en question stipule que l'Etat et les provinces ne s'affilient à aucune Caisse de Compensation, mais paient directement des allocations familiales dans des conditions au moins aussi favorables que celles pré-

die welke worden voorzien, wat betreft de kindertoeslagen uit te keeren door de vrije en aangenomen Compensatietoelagen.

Alinea 2 van artikel 41 heeft deze bepaling van toepassing gemaakt op de Nationale Compensatiekas voor kindertoeslagen.

Het ons onderworpen wetsvoorstel komt ten slotte hier op neer, dat de bij artikel 41, alinea's 1 en 2 gestelde regeling zou uitgebreid worden tot al de door den Koning aangenomen en door den Staat gesubsidieerde onderwijsinrichtingen.

Uw Commissie heeft het wetsvoorstel met aandacht onderzocht. Vaststellende dat het, zonder den geldelijken last van den Staat en de andere subsidieerende machten te verzwaren, de mogelijkheid schept aan tal van belangrijke families van een hoog verdienstelijke gedeelte der bevolking een prijzenswaardige en billijke tegemoetkoming te verleen, heeft de Commissie eenparig het goedgekeurd.

Ter verbetering van den tekst, heeft Uw Commissie het goed geoordeeld twee amendementen te moeten voorstellen. Zij zijn louter van vormelijken aard.

Met vertrouwen onderwerpt ze het aan de Kamer, in de overtuiging dat deze er eveneens haar zijn goedkeuring zal aan hechten.

De Verslaggever,

H. MAMPAEY.

De Voorzitter,

A. VAN HOECK.

AMENDEMENTEN DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELD.

Amendement I.

De titel van het wetsvoorstel wordt gewijzigd als volgt:

« Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 41, alinea 2, van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemeening der gezinsvergoedingen en van het Koninklijk besluit van 30 Maart 1936 tot wijziging en aanvulling van genoemde wet. »

Amendement II.

De tekst van het wetsvoorstel wordt gewijzigd als volgt:

« De bepaling is eveneens van toepassing voor de Nationale Compensatiekas voor kindertoeslagen, alsmede voor de door den Koning aangenomen en door den Staat gesubsidieerde onderwijsinrichtingen. »

vues en ce qui concerne les allocations familiales à répartir par les Caisses de Compensation libres ou agréées.

L'alinéa 2 de l'article 41 rend cette disposition applicable à la Caisse nationale de Compensation pour allocations familiales.

La proposition de loi qui nous est soumise tend, en somme, à étendre l'application de la disposition faisant l'objet de l'article 41, alinéas 1 et 2, à toutes les institutions d'enseignement agréées par le Roi et subsidiées par l'Etat.

Votre Commission a examiné attentivement la proposition de loi en question. Constatant qu'elle crée la possibilité, sans accroissement de la charge financière de l'Etat et d'autres pouvoirs subsidiaires, de procurer, à quantité de familles importantes faisant partie d'une catégorie particulièrement méritante de la population, une louable et équitable indemnité, la Commission l'a unanimement approuvée.

Afin de permettre la mise au point du texte, votre Commission a jugé bon de proposer deux amendements. Ceux-ci concernent uniquement la forme.

C'est avec confiance qu'elle soumet la proposition à la Chambre, persuadée que celle-ci y apportera également son approbation.

Le Rapporteur,

H. MAMPAEY.

Le Président,

A. VAN HOECK.

AMENDEMENTS PROPOSES PAR LA COMMISSION.

Amendement I.

Modifier l'intitulé de la proposition de loi comme suit:

« Proposition de loi complétant l'article 41, 2e alinéa, de la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales, ainsi que l'arrêté royal du 30 mars 1936 modifiant et complétant la loi en question. »

Amendement II.

Modifier le texte de la proposition de loi comme suit:

« Cette disposition s'applique également à la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales, ainsi qu'aux institutions d'enseignement agréées par le Roi et subsidiées par l'Etat. »